

Deze en een groot aantal dergelijke punten kunnen op het Congres, en daar het best, besproken worden. Indien de geneeskundigen zich aan die beraadslaging onttrokken, de een uit onverschilligheid, de ander omdat hij zich voor onfeilbaar houdt, dan zou het hunne schuld zijn, wanneer de uitingen van het Congres blijk gaven, dat daar met de belangen der volksgezondheid niet voldoende, niet op wetenschappelijke wijze ware rekening gehouden.

De uitingen van het Congres zullen gehoord worden, zullen gewicht in de schaal leggen, hetzij de geneeskundigen daaraan deelnemen of niet. Wien dus het volksbelang, en speciaal het belang der volksgezondheid, ter harte gaan, hij volge niet het voorbeeld van Prof. VAN OVERBEEK DE MEIJER.

Harlingen, 29 Jan. '89.

J. MENNO HUIZINGA.

Ik heb de eer zoo kort mogelijk het volgende te antwoorden :

1°. De eischen der zedelijkheid behooren strenger en scherper te zijn *voor den man*, dan voor de vrouw. Immers, hij is de sterke, zij de zwakke; hij vervult physiologisch de actieve, zij de passieve rol; bij hem is de drift sterker, bij haar van nature de zedigheid grooter; voor hem is de (matige) coïtus heilzaam en een genot, voor haar buitenechtelijk een gevaar, welks gevolgen hare geheele toekomst bederven kunnen; hare bestemming is: het middenpunt te zijn van een *gezin*, d. w. z. van den grondslag der maatschappij. Zij moet daarom door den sterkere *worden gespaard*.

2°. Ik wil inderdaad niets te maken hebben met iets, wat uitgaat van de Vereeniging, en dat wel om de redenen door den Heer M. H. genoemd. In den voorlaatsten regel van die alinea zou ik alleen „soms” veranderen in „altijd” en toevoegen, dat de Voorzitter ook *onriddelijk* is in het debat. In het *Maandblad* van 1 Februari l.l. (p. 11, kolom 1, bovenste regel) is alweder een citaat met weglating van eenige voorafgaande woorden, die bewijzen zouden, dat het aangehaalde *niet* doelt op het onderwerp (het aanbieden van coïtus *uit geslachtsdrift*). — Als de Vereeniging nuttig werkzaam wil zijn, kieze zij een Voorzitter, die zijn onderwerp machtig is, waardig, eerlijk, kalm en bezonnen in het debat. Veel van het gebrouwde kwaad kan dan worden weggenomen. Haar schelden en afbreken behoore tot het verledene. De Vereeniging toone dan, dat zij ook kan opbouwen.

3°. Ik heb nimmer te verstaan gegeven, dat de Heer M. H. „het waarnemingsvermogen voor de belangen der volksgezondheid heeft verloren”. Hij zelf heeft gezegd, dat het beschouwen van de prostitutie als een *bedrijf* het waarnemingsvermogen voor het daarin gelegen sociale en sanitaire euvel bij *volk* en overheid te loor zal doen gaan. Ik heb daarop geantwoord, dat het bij de Lezers van dit *Tijdschrift* stellig nog niet zoover gekomen is.

Utrecht, 5 Februari 1889.

V. O. DE M.

— ❦ —

Aan de Redactie van het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde!*

Gij zult mij genoegen doen het volgende in het eerstvolgend nummer van het *Tijdschrift* op te nemen:

Ook ik ontving van het Bestuur van het nationaal Congres tegen de prostitutie een uitnodigingsbrief om het Congres bij te wonen en daar als spreker op te treden.

Ik antwoordde daarop ongeveer het volgende :

„Onder hartelijke dankbetuiging voor uwe beleefdheid om mij tot het Congres als spreker uit te noodigen, heb ik de eer u te berichten, dat ik onmogelijk zulk een geruimen tijd te voren kan bepalen of ik het Congres zal kunnen bijwonen. Kom ik, dan zal ik spreken : Over de noodzakelijkheid eener *gestrenge* handhaving van de reglementeering der ontucht, in het belang der volksgezondheid.

Ik heb de eer, enz.”.

Daarop werd mij uit 's Gravenhage een tweede uitnoodigingsbrief toegezonden. Ik begreep, dat daarin het een of ander moest voorkomen, dat ik niet nauwkeurig had opgemerkt. Na zorgvuldige lectuur bleek mij dit dan ook al zeer spoedig en tengevolge daarvan richtte ik tot het Hoofdbestuur een tweede schrijven, van den volgende inhoud :

Mijne Heeren !

De tweede toezending van een uitnoodigingsbrief tot bijwoning van uw Congres tegen de prostitutie heeft mij meer bijzonder opmerkzaam gemaakt op de bepaling, waarvan het lidmaatschap van het Congres wordt afhankelijk gesteld, te weten, dat ieder lid moet verklaard hebben de stelling te huldigen : De eischen der zedelijkheid zijn dezelfde voor den man als voor de vrouw.

Hadde men voorop gesteld : de eischen der zedelijkheid *moesten* dezelfde zijn voor den man als voor de vrouw, ik zou er vrede mede kunnen hebben. Door de stelling aan te nemen, zoo als ze daar categorisch ligt, zou ik zeer zeker in tegenspraak geraken met hetgeen ik op het Congres wenschte te verdedigen. Ik zie daarom van het lidmaatschap van het Congres af en zal het niet bijwonen.

Hoogstwaarschijnlijk zullen alleen de voorstanders van het afschaffen der reglementeering van de ontucht dáár het woord voeren en zij zullen wel weder met hunne oude afgezaagde argumenten, waaraan zij zich vastklampen, al zijn ze ook herhaaldelijk door wetenschap en ervaring wederlegd, kunnen schetteren.

Op het onnadenkende publiek mogen zij met hunne sofismen en holle frases indruk maken, de geneeskundigen, die den strijd hebben aangegord voor het behoud der grootste schat, die het volk bezit, zijne gezondheid ; die de ramp overzien, die hunne ziekelijke filantropie over ons dierbaar vaderland zou brengen, zoo ooit, hetgeen God verhoede, hun stelsel wettig wierd ingevoerd, eene ramp, die nog door het verste nageslacht zou gevoeld worden ; de geneeskundigen zullen het blijven verkondigen, dat de afschaffing der reglementeering de volksgezondheid ondermijnt ; dat daardoor de syphilis al dieper en dieper in het huisgezin zal doordringen, om daar schuldigen en onschuldigen tot hare prooi te maken, en zoo niet den dood, dan toch een kwijnend leven te bezorgen.

Valsche profeten zijn het, die het volk willen diets maken, dat door het afschaffen van het toezicht op de publieke vrouwen en het opheffen der bordeelen de ontucht zal afnemen. In het duister zal dan oneindig meer worden gezondigd, en de gevolgen daarvan voor de openbare gezondheid zullen te vreeselijker zijn !

Ik heb de eer, enz.

U dank zeggende voor de opneming.

Uw Dw. Dienaar.

Dr. M. J. GODEFROI.

(Het is ons niet mogelijk al de stukken, welke ons over dit onderwerp werden gezonden, te plaatsen en sluiten daarom hiermede het debat over deze quaestie, onder verwijzing naar de uitvoerige, in vorige jaargangen van dit *Tijdschrift* gevoerde discussies.

Red.)